

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA
DE ADMINISTRARE FISCALA
Direcția Generala a Finantelor
Publice a județului Arad
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA

Nr. /
privind solutionarea contestației
formulata de **S.C. X S.R.L.**
inregistrata la D.G.F.P. a judetului Arad
sub nr./**26.03.2008**

Direcția Generala a Finantelor Publice a județului Arad a fost sesizata de către Direcția Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara – Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala cu adresa nr./14.04.2008, înregistrata la Direcția Generala a Finantelor Publice a județului Arad sub nr./26.03.2008 asupra contestației formulata de

S.C. X S.R.L.

cu sediul in, jud. Arad

înregistrata la Direcția Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara sub nr./20.03.2008 si la Direcția Generala a Finantelor Publice a județului Arad sub nr./26.03.2008.

Societatea comerciala X S.R.L. formulează contestație împotriva Procesului verbal de control nr./22.02.2008 si a Deciziei pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.02.2008 încheiate de Direcția Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara – Serviciul Antifrauda Fiscala si Vamala.

Referitor la capătul de cerere privind Decizia pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.02.2008 emisa de Direcția Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara, s-au reținut următoarele:

Suma totala contestata este in cuantum de lei si reprezinta lei taxa pe valoarea adaugata, lei dobanzi, lei penalitati si lei majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestația a fost depusa in termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Contestația a fost semnata de reprezentantul legal al societatii petente, d-l in calitate de administrator si a fost stampilata, așa cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Fiind îndeplinita procedura de forma, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestație reprezentantul petentei solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../26.02.2008 emisa de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timisoara, în susținerea contestației aratând următoarele:

- în mod eronat organele vamale au stabilit ca facturile enumerate în anexele nr. 1, 3 și 5 ale procesului verbal de control reprezintă cheltuieli de natura celor prevăzute în art. 33 din Regulamentul nr. 2913/1992 și art. 139 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 571/2003;

- enunță textual art. 139 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 aratând faptul că acesta a fost citat gresit, în realitate conținutul său fiind “(...) *cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută*” și nu “(...) *exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată pentru importul de bunuri.*”

- citează art. 143 alin. 1 lit. d) din Codul fiscal, aratând că “în oricare din ipotezele enunțate de art. 139 Cod fiscal, operațiunile în cauză sunt scutite de plata TVA.” și mai mult “sunt aplicabile situației noastre prevederile art. 143 alin. 1 lit. h pct. 3”, conform căruia “Sunt scutite de taxă (...) în cazul navelor destinate navigației maritime, utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau bunuri, pentru pescuit ori altă activitate economică sau pentru salvare ori asistență pe mare, următoarele operațiuni: prestațiile de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru încărcătura acestora.”;

- arată că prestatorul de servicii a emis facturile aferente serviciilor “fără mențiunea plății TVA”, iar în situația în care s-ar pune problema impunerii taxei pe valoarea adăugată consideră că “persoana juridică care ar urma să fie subiectul acestei impuneri ar fi prestatorul de servicii și nu subscrișă”.

În concluzie, consideră că Procesul verbal de control nr. .../22.02.2008 și Decizia pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../26.02.2008 încheiate de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timisoara sunt netemeinice și nelegale.

II. Organele autorității vamale au efectuat o verificare ulterioară a operațiunilor vamale de import din anii 2003 – 2007, în condiții de livrare INCOTERMS: CIP, CFR și CIF prin B.V. Constanta Sud, în scopul verificării valorii în vama declarate, precum și a bazei de impozitare pentru taxa pe valoarea adăugată la import, constatând că societatea petentă a importat, conform informațiilor conținute în anexele nr. 1, 3 și 5 la procesul verbal de control, din Brazilia, produse din carne, ficat de pui congelat, pentru care au fost întocmite declarațiile vamale.

În urma analizei și controlului documentelor prezentate de importator s-a reținut că petentă a importat produse din carne conform contractului încheiat cu firma B USA, sub condiția de livrare CFR Constanta, așa cum rezultă din facturile emise de firma externă. Totodată în documentele de export din țara de origine a mărfii – Brazilia – și în packing list, condiția de livrare este FOB Paranagua. Convenția Incoterms prevede pentru condiția de livrare CFR ca “vânzătorul își plătește navlul și costurile necesare pentru aducerea mărfii în portul de destinație convenit, cumpărătorul suportând riscurile mărfii din momentul trecerii ei peste balustrada vasului în portul de încărcare”, iar pentru condiția de livrare FOB

“vânzătorul isi îndeplinește obligația de livrare in momentul in care marfa a trecut balustrada vasului in portul de încărcare convenit”, in acest caz costurile si riscurile de pierdere sau deteriorare a mărfii sunt suportate de cumparator inclusiv costul legat de transportul mărfii.

Organele autoritatii vamale au constatat ca facturile cuprinse in anexele 1, 3 si 5 emise de transportatorii marfii – firmele S Belgia si M SRL pentru prestari servicii aferente importurilor au fost achitate de petenta cu dispozitiile de plata externa, conform listelor facturilor si platilor pentru furnizori externi S Belgia si M SRL, de la data de 01.01.2003 pana la data de 31.12.2007.

Conform traducerii autorizate a facturilor si, identice ca si continut cu facturile cuprinse in anexele 1, 3 si 5 la procesul verbal de control suma inregistrata reprezinta “pretul pentru prestari servicii si alte taxe conexe la transport international”.

Pe cale de consecinta în conformitate cu art. 33 din Regulamentul nr. 2913/1992 si art. 139 alin. 1 si alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal organele vamale au incheiat procesul verbal de control nr. 528/22.02.2008 in care au stabilit ca sumele inregistrate in facturile emise de transportatorii S Belgia si M SRL reprezinta cheltuieli de natura celor precizate la art. 33 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 care nu se includ in valoarea in vama, insa sunt elemente de natura celor care se includ in baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata la import, stabilind in sarcina petentei o taxa pe valoarea adaugata in vama in suma totala de lei, calculata conform anexelor 1, 3 si 5 la procesul verbal, la care au fost calculate accesoriile aferente.

III. S.C. X S.R.L. cu sediul in, jud. Arad, este înmatriculata la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J02/.../..., având CUI RO si are ca obiect principal de activitate comerțului cu ridicata al cărnii si produselor din carne.

IV. Având în vedere actele si documentele depuse în susținerea cauzei, motivele invocate de petenta si prevederile actelor normative în vigoare se retine ca Ministerul Economiei si Finantelor prin Direcția Generala a Finantelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța daca în mod corect si legal, reprezentanții Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara au stabilit în sarcina **S.C. X S.R.L.** cu sediul in, jud. Arad taxa pe valoarea adaugata in cuantum de lei.

În fapt, S.C. X S.R.L. a importat produse din carne, ficat de pui congelat, pentru care au fost intocmite declaratiile vamale enumerate in anexele nr. 1, 3 si 5 la procesul verbal de control intocmit de DRAOV Timisoara, in condiție de livrare CFR Constanta, marfa fiind expediata de către partenerul extern B SUA.

Deoarece in momentul importului nu au fost declarate cheltuieli legate de parcursul extern sau al asigurarii pe parcurs extern, a fost efectuat controlul documentelor SC X SRL in scopul identificarii cheltuielilor aferente transportului extern inregistrate in contabilitate si nedecarate in momentul realizarii importului.

Organele autoritatii vamale au stabilit ca facturile cuprinse in anexele 1, 3 si 5 emise de transportatorii marfii – firmele S Belgia si M SRL pentru prestari servicii aferente importurilor au fost achitate de petenta cu dispozitiile de plata externa, conform listelor facturilor si platilor pentru furnizori externi S Belgia si M SRL, de la data de 01.01.2003 pana la data de 31.12.2007.

Conform traducerii autorizate a facturilor si, identice ca si continut cu facturile cuprinse in anexele 1, 3 si 5 la procesul verbal de control suma inscrisa reprezinta "pretul pentru prestari servicii si alte taxe conexe la transport international".

Pe cale de consecinta în conformitate cu art. 33 din Regulamentul nr. 2913/1992 si art. 139 alin. 1 si alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal organele vamale au incheiat procesul verbal de control nr. 528/22.02.2008 in care au stabilit ca sumele inscrise in facturile emise de transportatorii S Belgia si M SRL reprezinta cheltuieli de natura celor precizate la art. 33 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 care nu se includ in valoarea in vama, insa sunt elemente de natura celor care se includ in baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata la import, stabilind in sarcina petentei o taxa pe valoarea adaugata in vama in suma totala de lei, calculata conform anexelor 1, 3 si 5 la procesul verbal, la care au fost calculate accesoriile aferente.

În drept, fata de susținerile părților, în soluționarea cauzei, s-au reținut următoarele dispoziții si reglementari:

Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar:

"Articolul 29

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, (...)

Articolul 32

1. La stabilirea valorii în vamă în conformitate cu art. 29, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate:

(...)

*(e) (i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate și
(ii) cheltuielile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate până la punctul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității.*

(...)

Articolul 33

1. Cu condiția de a fi evidențiate separat de prețul efectiv plătit sau de plătit, următoarele elemente nu sunt incluse în valoarea în vamă:

(a) cheltuielile de transport pentru mărfuri după sosirea lor la locul de intrare pe teritoriul vamal al Comunității;

(...)"

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"ART. 139

(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.

(2) Se cuprind, de asemenea, în baza de impozitare cheltuielile accesorii precum comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a

bunurilor îl reprezintă destinația stipulată în documentul de transport sau orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România.”

Art. 139 a fost modificat de pct. 104 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006,

“Baza de impozitare pentru import

ART. 139

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) *Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.*

(3) *Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d).”*

De asemenea, Codul fiscal precizează:

“Locul prestării de servicii

ART. 133

(1) *Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.*

(2) *Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:*

(...)

d) locul în care se prestează serviciile, în cazul unei prestări de servicii constând în activități accesorii transportului, cum sunt încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora. Prin excepție, în cazul în care astfel de servicii implică activități accesorii unui transport intracomunitar de bunuri și sunt prestate pentru un client care furnizează pentru prestația respectivă un cod de înregistrare în scopuri de TVA, valabil atribuit de autoritățile competente dintr-un stat membru, altul decât cel în care se prestează efectiv serviciile, se consideră că prestarea are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA; (...)

“Exigibilitatea pentru importul de bunuri

ART. 136

În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.”

Art. 136 a fost modificat de pct. 100 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

“Faptul generator și exigibilitatea importul de bunuri

ART. 136

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor pentru agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.”

“Plata taxei pe valoarea adăugată la buget

ART. 157

(...)

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import..”

Art. 157 a fost modificat de pct. 135 al art. I din LEGEA nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006.

“Plata taxei la buget

ART. 157

(...)

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal, în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import.”

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal:

“ART. 287

Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.”

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 - Codul de procedura fiscală, republicată și actualizată:

“ART. 32

Competența generală

[...]

(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vama sunt administrate de către organele vamale.

[...]"

Din documentele depuse la dosar si argumentatia partilor, organul de solutionare a retinut ca organele vamale in mod justificat au efectuat un control la SC X SRL in conditiile in care in momentul importurilor nu au fost declarate cheltuieli legate de transportul extern sau al asigurarii pe parcurs extern, iar conform contractului de vanzare – cumparare incheiat intre societatea petenta si firma B din SUA conditia de livrare este CFR Constanta.

Convenția Incoterms prevede pentru condiția de livrare CFR ca ”vânzătorul isi plătește navlul si costurile necesare pentru aducerea mărfii in portul de destinație convenit, cumparatorul suportând riscurile mărfii din momentul trecerii ei peste balustrada vasului in portul de încărcare”.

In conformitate cu dispozitiile legale de mai sus rezulta ca pentru importurile de bunuri, taxa pe valoarea adăugată se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

Taxa pe valoarea adaugata, in cota standard de 19% a fost calculata asupra bazei de impozitare stabilita conform art. 139 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv: “**Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.**”, organele vamale in mod corect si legal stabilind cuantumul datoriei vamale principale – taxa pe valoarea adaugata, luand in calcul sumele cuprinse in facturile inscrise in anexele 1, 3 si 5 la procesul verbal de control care reprezinta “pretul pentru prestari servicii si alte taxe conexe la transport international”.

Astfel, în conformitate cu art. 33 din Regulamentul nr. 2913/1992 si art. 139 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sumele inscrise in facturile emise de transportatorii S Belgia si M SRL reprezinta cheltuieli de natura celor precizate la art. 33 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 care **nu se includ in valoarea in vama, insa sunt elemente de natura celor care se includ in baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata la import, fiind incluse in sintagma “alte taxe”** (139 alin. 1 din Codul fiscal)

In aceste conditii, in mod legal autoritatea vamala a pus in aplicare dispozitiile art. 139 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care face trimitere la baza de impozitare in cazul importurilor de bunuri, care este constituita din valoarea in vama a acestora stabilita potrivit legislatiei vamale, la care se adauga taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adaugata, datorate pentru importul de bunuri.

Referitor la argumentele prezentate de societatea petenta in contestatia formulata, aratam urmatoarele:

1. In ceea ce priveste citarea gresita de catre organele vamale a continutului art. 139 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

Initial articolul 139 alin. 1 a avut urmatorul continut:

*“(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, **exclusiv taxa pe valoarea adăugată**, datorate pentru importul de bunuri.”*,

dar a fost modificat de pct. 104 al art. I din Legea nr. 343 din 17 iulie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 662 din 1 august 2006, modificare ce a intrat în vigoare la data de 01.01.2007, astfel:

*“(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, **cu excepția taxei pe valoarea adăugată** care urmează a fi percepută.”*

Pe cale de consecință, afirmația petentei conform căreia “enunțarea textuală a art. 139 alin. 1 (...) este eronată” nu subzistă în condițiile în care legiuitorul nu modifică înțelesul textului de lege, sintagmele “exclusiv” și “cu excepția” fiind sinonime.

2. În ceea ce privește invocarea de către petenta a art. 139 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu dispozițiile art. 143 din același act normativ:

Societatea petenta nu a interpretat corect dispozițiile legale la care face referire având în vedere că sumele reprezentând “prețul pentru prestări servicii și alte taxe conexe la transport internațional” înscrise în facturile emise de către transportatorii S Belgia și M SRL nu au fost incluse în baza de impozitare stabilită în condițiile art. 139 alin. 1 din Codul fiscal și nici în valoarea în vamă la momentul importului.

Totodată dispozițiile art. 143 din Codul fiscal, referitor la scutiri pentru exporturi sau alte operațiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar, nu îi sunt aplicabile petentei, din următoarele motive:

- societatea nu se află în niciuna din situațiile la care face referire titlul art. 143, societatea nefăcând exporturi sau alte operațiuni similare, livrări intracomunitare și nici transport internațional sau intracomunitar.

Mai mult, dispozițiile art. 143 alin. 1 lit. h) din Codul fiscal pe care petenta le invocă în susținerea cauzei nu îi sunt aplicabile în condițiile în care actul normativ dat în aplicarea acestui articol, respectiv [Ordinul nr. 1.846 din 22 decembrie 2003](#) pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxă pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la [art. 144 alin. \(1\) din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, dispune:

“**ART. 12**

Scutirea de taxă pe valoarea adăugată, prevăzută la [art. 143 alin. \(1\) lit. h\) din Legea nr. 571/2003](#), se justifică de:

a) prestatorii serviciilor efectuate pentru navele aflate în proprietatea companiilor de navigație care își desfășoară activitatea în regim special maritim sau operate de acestea, cu următoarele documente: documentul specific din care să rezulte că serviciul prestat

este destinat navelor; factura fiscala in care sa se specifice prestarea de servicii din documentul specific; declaratia pe propria raspundere a persoanei care angajeaza raspunderea juridica a companiei maritime, din care sa rezulte ca la data efectuării prestării compania de navigatie este autorizata sa desfasoare activitatea in regim special maritim in conformitate cu prevederile legale in vigoare, prin mentionarea actului normativ, a certificatului, a altor documente care atesta regimul special maritim;

b) furnizorii de nave in intregul lor catre companiile de navigatie care isi desfasoara activitatea in regim special maritim, cu urmatoarele documente: contractul incheiat cu compania de navigatie care isi desfasoara activitatea in regim special maritim; factura fiscala in care sa se specifice obiectul livrării; declaratia pe propria raspundere a persoanei care angajeaza compania maritima, din care sa rezulte ca la data efectuării livrării navei compania de navigatie este autorizata sa desfasoare activitatea in regim special maritim in conformitate cu prevederile legale in vigoare, prin mentionarea actului normativ, a certificatului, a altor documente care atesta regimul special maritim.”

Invederam ca societatea petenta nu este nici prestator de servicii efectuate pentru navele aflate in proprietatea companiilor de navigatie care isi desfasoara activitatea in regim special maritim sau operate de acestea (lit. a) si nici furnizor de nave in intregul lor catre companiile de navigatie care isi desfasoara activitatea in regim special maritim (lit. b).

Totodata [Ordinul nr. 1.846 din 22 decembrie 2003](#) a fost abrogat prin [Ordinul nr. 2.222 din 22 decembrie 2006](#) privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și [art. 144¹ din Legea nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, in vigoare din data de 1 ianuarie 2007, si unde se prevede:

“ART. 8

*(1) Conform **art. 143 alin. (1) lit. h** din Codul fiscal, sunt scutite de taxa în cazul navelor destinate navigației maritime utilizate pentru transportul internațional de persoane și/sau de bunuri, pentru pescuit sau alta activitate economică sau pentru salvare ori asistenta pe mare, următoarele operațiuni:*

1. livrarea, modificarea, repararea, întreținerea, navlosirea, leasingul și închirierea de nave, precum și livrarea, leasingul, închirierea, repararea și întreținerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanți și provizii destinate a fi utilizate pe nave, cu excepția navelor folosite pentru pescuitul de coasta, dar inclusiv pentru nave de război ce părăsesc țara și se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 144¹ din Codul fiscal, efectuate pentru nevoile directe ale navelor și/sau pentru incarcatura acestora;”

petenta neincadrându-se in nicio situatie.

- aceste prestari servicii si alte taxe conexe la transport international nu au fost incluse in baza de impozitare stabilita conform art. 139 alin. 1 din Codul fiscal si nici in valoarea in vama in momentul importului;

- petenta nu este prestatorul serviciilor de natura celor incluse ca scutite la art. 143 lit. h) pct. 3 , ci beneficiarul acestora.

Pe cale de consecinta, avand in vedere motivele de fapt si de drept prezentate in cuprinsul deciziei, precum si faptul ca argumentele invocate de societatea petenta nu sunt de natura a rasturna constatarile organelor vamale, contestatia formulata urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata.

Referitor la accesoriile aferente drepturilor vamale stabilite suplimentar, calculate in Decizia atacata emisa de Directia Regioanal de Accize si Operatiuni Vamale Arad se retine ca stabilirea de accesorii in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxei pe valoarea adaugata, stabilite in sarcina petentei, contestatia urmeaza a fi respinsa si pentru debitul reprezentand accesorii in suma totala de lei, reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestatia va fi respinsa.

Referitor la capatul de cerere prin care contestatara s-a indreptat impotriva Procesului Verbal de Control nr./22.02.2008 s-au reținut ca sunt aplicabile următoarele reglementari:

In drept, sunt aplicabile următoarele reglementari:

LEGEA nr. 554/2004 contenciosului administrativ, actualizată:

“CAP. II

Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

ART. 7

Procedura prealabilă

(1) *Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se considera vătămată într-un drept al sau sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie sa solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egala măsura organului ierarhic superior, dacă acesta exista.*

(2) *Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedura administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.*

(3) *Este îndreptatita sa introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al sau sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunostinta, pe orice cale, de existenta acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).*

(4) *Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).*

[...]

(7) *Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție”*

ORDIN nr. 7.521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior

ANEXA NORME METODOLOGICE

“ART. 80

Impotriva procesului-verbal de control care cuprinde măsuri ce nu se referă la o datorie vamală sau la diferențe de alte impozite și taxa datorate în cadrul operațiunilor vamale, inclusiv accesorii, se poate formula plângere prealabilă în condițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

ART. 81

Plângerea prealabilă formulată împotriva procesului-verbal de control, în condițiile prezentelor norme metodologice, este calea administrativă de atac, prin care se solicita autorității publice emitente reexaminarea procesului-verbal de control, în sensul revocării acestuia“

si luand in considerare contestarea de catre petenta a Procesului verbal de control nr./22.02.2008 pentru acest capat de cerere se declina competenta de solutionare Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara, spre competenta solutionare in conformitate cu art. 209 alin. (2) din OG nr. 92 din 24 decembrie 2003 republicată, privind Codul de procedura fiscală republicat, coroborat cu art. 81 din Ordin nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior.

Fata de cele prezentate, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Arad nu are competenta solutionarii contestatiei având ca obiect procesul verbal de control încheiat în data de 22.02.2008 de catre organele vamale din cadrul Direcției Regionale de Accize si Operațiuni Vamale Timisoara înregistrat sub nr./22.02.2008, contestatia îndreptata împotriva procesului verbal de control încheiat în data de 22.02.2008 urmând a fi solutionata de catre organele vamale emitente, respectiv Direcția Regionala de Accize si Operațiuni Vamale Timisoara, motiv pentru care, pentru acest capat de cerere competenta de solutionare urmeaza a fi declinata Direcției Regionale de Accize si Operațiuni Vamale Timisoara.

Pentru considerentele retinute, în temeiul prevederilor art. 29, art. 32 si art. 33 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, art. 133, art. 136, art. 139, art. 157 din **Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completările ulterioare**, art. 287 din **Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal**, art. 7 din **Legea nr. 554/2004 contenciosului administrativ**, actualizată, art. 80, art. 81 din Ordinul nr. 7.521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, coroborate cu prevederile art. 32, art. 216, din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. X S.R.L.** cu sediul în, jud. Arad, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației pentru obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./26.02.2008, întocmită de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timisoara pentru suma totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente.

2. Declinarea competenței de soluționare, pentru capatul de cerere prin care **S.C. X S.R.L.** cu sediul în Arad, Calea 6 Vanatori, nr. 55, ap. 10, jud. Arad, s-a îndreptat împotriva Procesului Verbal de Control nr./22.02.2008 în favoarea Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timisoara, spre competența soluționare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....